

[Ømann.]

særlig relevant i denne situation; om budgettet er kontraktivt eller ekspansivt i økonomisk henseende, ja, det kan næppe bedømmes alene ved at se hen til kasseoverskuddet, og det er jo også efterhånden sivet ud, at der er love under vedtagelse og foranstaltninger undervejs, som vil forrykke de antagelser, man for nærværende kunne anlægge over budgettet og den almindelige økonomiske politik. Men jeg vil dog gerne benytte lejligheden til at sige, at jeg er enig med finansministeren i, at det er nødvendigt fortsat at føre en stram finanspolitik. Det er vel også i denne forbindelse værd at bemærke, at der nu gennem merværdiafgiften er indbygget en vis stabilisator i budgettet, og denne konjunkturregulerende side af skatterne vil jo blive udvidet, når kildeskatten kommer.

Lad mig til sidst gøre et par bemærkninger af mere budgetteknisk karakter. Jeg synes virkelig, der er grund til at takke finansministeren for adskillige forbedringer, for rammebevillingssystemets gennemførelse, og her er der jo grund til at minde også om statsregnskabet for 1966-67, der nu for første gang omfatter samtlige til lægsbevillinger og tillader en egentlig budgetkontrol. Der er grund til at takke for den forbedrede samlede oversigt, for, at kasseoverskuddet nu kan aflæses direkte, for de gode personaleoversigter og for, at adskillige forældede konteringsmåder er taget ved vingeбенet.

Det 3-årige budgetoverslag, som vi har modtaget sammen med finanslovsforslaget, er jo ligeledes en ganske udmærket ting at læse som grundlag for gennemgangen af finanslovsforslaget, og det er glædeligt, at disse 3-årige budgetter nu kan blive udvidet til at være 4-årige. Jeg hæfter mig endvidere ved, at finansministeren har bebudet, at der for enkelte områder kan blive tale om en planlægning, der går langt ud over de 3-4 år, kommer til at spænde over 10 eller 20 år.

Men der er jo stadig langt igen, før vi har en egentlig planlægning, der tillader, at vi ikke, som det jo nu mange gange er tilfældet, må disponere ud fra en mangel-situation. Jeg kan i denne forbindelse ikke lade være med at udtrykke bekymring for den barberingsproces, der jo foregår i

finansministeriet, når styrelsernes forslag kommer ind. Er det mon en rigtig måde at prioritere opgaverne på? Men i øvrigt er en egentlig økonomisk debat vel ikke mulig, medmindre vi får også kommunernes planer med ind, og den er vel heller ikke mulig, medmindre man får den private sektor med ind i billedet, og vi må have planer, der altså går noget længere ud i fremtiden end 3 og 4 års budgetterne.

Men lad mig så også udtrykke en beklagelse af, at budgettet, som det er udformet og opstillet, blot er en liste over indtægter og udgifter, opstillet efter en vedtaget traditionel kontoplan, men at denne opstilling ikke giver grundlag for nogen driftsøkonomisk bedømmelse. Den afgiver egentlig heller ikke noget godt grundlag for en prioritering af formålene, af opgaverne, og det vil måske være muligt at supplere finanslov og statsregnskab med oplysninger, oversigter og statistikker, således at alt, hvad der virkelig er måleligt, også måles og lægges frem. Jeg hører ikke til dem, der evig og altid skriger EDB og elektronisk databehandling, men jeg tror nok, at netop på dette felt kunne disse maskiner komme ind.

Der er talt om besparelser. Jeg synes ikke, det er på sin plads ved denne førstebehandling at komme nærmere ind på, hvor der er sparemuligheder, men det forekommer mig, at der, bortset fra de nævnte militæruddgifter, må være mulighed for at kigge på de kommunale udgifter, som staten refunderer efter ret mekaniske regler. Det er vel især vejudgifterne, der her kommer i søgelyset. Men de virkelig store ting, der kan opnås ved en gennemgang af budgettet, det er jo ikke korttidsforanstaltninger, men det er, som jeg tidligere har nævnt, noget, som må vedrøre gammel lovgivning, herunder de forskellige lovbundne tilskud.

I øvrigt så vil jeg da gerne tilsige mit partis støtte til en gennemgang af finanslovsforslagets konti med henblik på, om der kan spares det ene eller det andet sted, men — det vil jeg gerne sige — det må ske under et samarbejde med styrelserne, for det kan være meget dyrt at spare på denne meget pludselige måde. Det kan være en besparelse, der i virkeligheden viser sig at være en fordryelse.